

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Főtér 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasárnap reggel. Kéziratok nem adatnak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 4 ftit — Félévre 2 ftit — Negyedévre 1 ftit. Hirdetéseket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít. Egyes szám ára 8 ltr.</p>	<p>Kiadóhivatal: Schvarecz Sándor könyvkereskedése, hová az előfizetési- és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyiltér petit sora 30 kr.</p>
--	--	---

Iparpártolás.

Nem éppen rózsaszínű szemüvegen keresztül tekintünk iparunkra, amidőn azt merjük kimondani, hogy amit ma a magyar ipar előállít, mind az kiállja az összehasonlítást a külföld iparával.

Nemcsak kiállja az összehasonlítást, de vannak egyes iparágak, egyes ipartermékek, melyekkel felülmulja a külföldet is.

Csak néhány évvel ezelőtt is valódi bámulatot keltett és országos eseményszámba ment, hogy gazdag nabobjaink és pénzaristokratáink — a hazai ipar fejlesztése céljából — a tisztán kényelmükre szolgáló ipartermékeket nem kül-, hanem belföldön rendelték meg.

Manapság már bizony nem kell külföldre zarándokolnunk. Amiket a Nyugat művelt nemzetei előállítanak, azt képes a magyar ipar is előteremteni. Igaz, sokszor úgy fogjuk tapasztalni, hogy egyik-másik iparterméket talán jutányosabban szerezhettünk be külföldről, de viszont föltétlenül arra a meggyőződésre jutunk, hogy a magyar ipar rendszerint tartós és solid árukat bocsát ki kezei közül.

Hazánk viszonyainak tanulmányozásával és jólétének fokozásával fog-

lalkozva, okvetlenül arra a tapasztalatra kell jönnünk, hogy kifejtett niveauun álló iparunk nagyobb mérvű pártolása nélkül most már igen könnyen visszaesést idézhetnénk elő iparhaladásunk tekintetében.

Nekünk minden áron oda kell törekednünk, hogy a mezőgazdasági téren szerzett vagyoni gyarapodás eredményeként mutatkozó tőkénket, a szükséges ipartermékek beszerzése alkalmával egyáltalában ne dobjuk a külföldi áru piacra. De ha már éppen ki nem kerülhetnők ezt, úgy ezen kényszerhelyzetből is csak minél jelentéktelenebb arányokban költsünk. Főtörekvésünk az legyen, hogy a nemzeti tőke a haza határain belül maradjon.

Mennyi tömérdek életképes hazai iparvállalatunk van! Tegyük feladatunkká, hogy megrendeléseinket csakis hazai vállalatoknál eszközöljük. Midőn ezt tesszük, kifejtett iparunkat tesszük erősebbé s a külfölddel szemben versenyképessé.

Mert kifejtett iparunkhoz nem hiányzik egyéb, mint a versenyképesség. Ha ezt megszerezzük neki, akkor iparunk éppen azon a színvonalon áll, melyen a legműveltebb külföld ipara. A versenyt, a küzdelmet kell le-

hetséggé tennünk, hogy iparcikkeinknek minden részről fogyasztókat szerezhessünk.

A lefolyt utolsó két évtized kiállításai teljes hitelű bizonyítványt nyújtanak afelől, hogy ipartermékeink általában kitűnőek, s hogy a változott viszonyokhoz képest a külföldi cikkekkel kiállják a versenyt.

Csak néhány iparesoportot tekintünk: mik voltak ezek két évtized előtt!

Volt-e vegyészeti iparunk? Mit termelt az agyag- és üvegyipar, — vagy hol állott a vas- és fémipar, — mily productumai voltak a fa-, bőr vagy akár papiriparnak? A ruházati ipar terén mily óriási haladást tettünk, — a butoripar és decoratív lakberendezés haladása meg éppen bámulatot keltő.

De ki sorolhatná fel egy rövidke cikk keretében azon haladást, mit különösen két évtized óta tettünk.

Csak örülnünk lehet afelől, hogy a természeti áldásokban gazdag források kellő kiaknázása s a befektetés, tőkékkel való zsugoriskodás mellett is oly óriási haladást tettünk az ipar terén, dacára annak, hogy még a meglevő s a rendelkezésünkre álló munkaerőket sem használtuk fel min-

A „CSONGRÁDI LAP” TÁRCSÁJA.

Drága boldogság.

Nem tudom, miért vagy oly előzőkeny azzal a társalgónóval szemben. Eppen úgy viselkedel, mintha ő fogadott volna meg téged, hogy őt mulattasd? Pedig fizetjük őt, ő a mi szolgánk. Te bizony talán még azt is az orrára kötnéd, arra a szép görög orra, hogy atyád disznókereskedő volt s hogy soká hordta a disznóhajcsári botot is.

De mamám, hogy beszélhet így? Mikor én annyira szeretem Evelint. Hidd el ő oly nemes lélek és a szegényke oly boldogtalan, hogy szeretetre méltósággal akarom fájdalmát enyhíteni. Ha . . .

No mondom?! S kezeit széles csipőire téve hosszasan perdül a sarkán.

Ha egyszer beszélnél vele az ő szomorú sorsáról, tudom hogy neked is meglágyulna a szíved s tisztelnéd, szeretnéd őt.

Azt a fontoskodó, színészeskedő majmot, ugyan hadd el! Hogy adja a szenvedőt, ha Misivel szemben ül. Megfigyelem én. Én mindent látok.

De mamám, kérem, hiszen ő mást szeret, esze ágában sincs, hogy Misire vesse ki a hálóját. Foglya ő már valakinek régóta, s ő ezt a rabságot, nem cseréli fel.

Aztán a társaságban is — folytatja a féltékeny mama — úgy háttérbe szorít té-

ged, hogy tájékozatlanok még utóbb azt hiszik, hogy te vagy a fizetett társalgó, pedig mi fizetjük őt, elég pénzembe került. Alig néhány napja, hogy itt van s már is te szolgálod őt.

Kopogtatnak. A terebélyes mama egyet köhint mintha azt akarná mondani: „nem mondtam semmit” s mielőtt a „szabad” szóra megnyílnék az ajtó. Ella kisasszony ruháját igazítva az ajtó felé fordul.

Egy magas természetű halvány képű elegánsan öltözött fiatal ember lép be.

Gróf Bombay Aladár vagyok.
Örvendek, nagyon örvendek, felel lelekzet nélkül és mosolygó arccal a nagy-ravagyó mama.

Ugyan szabad kérnem, nincsen valami kiadni való szobájuk? Itt vagyok néhány napja s nem maradhatok meg a hotelben, az a sok bogár szörnyű mód incommodált.

Hát méltóztatik tudni, mi nem szorultunk ilyen fajta keresetforrásra, mert hála isten, eléggé el vagyunk látva földi javakkal, de hát a gróf ur iránti tekintetből kivételt tehetünk.

Kisztihand.
Legalább Ella leányomnak is lesz hozzá illő társalgója, mert tetszik tudni ő a legfinomabb nevelésben részesült s most is társalgónót tarok a számára; az is sokba kerül, oh hiszen kérem ezek a népek azt sem tudják, hogyan szípolozzák az embert.

Kedves nagysád e szerint nem unatkozik.

Sohasem ismertem az unalmat.

Néhány üres bók után, amelynek a mama rendkívül megörült, megmutatták a grófnak szobáját s mikor az ajtó becsukódott mögötte, azonnal végig mérte a bórdivánt. A lányka fess . . . de hol lehet a nevelőnő? Ez a leányka nekem való, ez éppen kiránthatna a bajból. Hyen forma nemes gondolatok üzték egymást a grófi agyban.

Ez alatt már közeledett a budapesti vonat X. város felé s az utasok talán már láthatták is a zsámbokréti család kastélyát, a melynek egyik szobájában a háziasszony már próbálta mondogatni; „lányom, gróf Bombay Aladárné.”

A vonat egyre közeledett; Ella kisasszony már kirobogott kocsián, hogy fogadja az érkező Evelin kisasszonyt.

Szegény Evelin, be jól esik majd neki egy kis vigasztalás. Hiába járt Budapesten. Ideálját nem találta meg sehol. Pedig segíteni akart rajta. Magával vitte összes megtakarított pénzét. Ugy hallotta, hogy lovagja megszökött. Istenem, mennyit vesztené ő azzal, ha a hírek valóknak bizonyulnának. Szép felét szomorúan lelajtva mereven bámul ki az egymást kergető szántóföldekre és távirópóznákra. Eszébe jutott az a kis pincelakás, amelyet özvegy anyja elhalta

denkor kellőleg, sőt még ma sem használjuk fel úgy, amint kellene.

Pártoljuk a hazai ipart! Ha e jelszó általánossá válik, akkor a vállalatok emberei sem fogják féltetni a befektetési tőkéket, melyek mostanság a legcsekélyebb körülménytől is csakhamar ingadozni kezdenek, mert iparunk még nem szilárdult meg eléggé, jóllehet teljesen kifejtett, s ismételjük, hogy kiállja az összehasonlítást a külföld iparával, de pártolás hiányában még mindig nem versenyképes.

E téren a sajtónak is van hivatása, és pedig igen szép, igen nemes hivatása.

Első sorban is kötelessége az anyagi érdekeinket előmozdító iparügyi körülményekre folytonosan figyelmeztetni; mert valóban nem tesz háladatlan munkát, ha a közönséget a hazai ipar pártolására serkenti; sőt nemcsak kötelessége serkenteni, hanem arról mindaddig beszélni, amíg csak a hazai iparnak pártolása vértünkbe át nem szivárog, amíg az velünk egygyé nem forr, ugyszólván nemzeti természetünké, sajátságunkká nem válik.

A sajtó egyik igen szép hivatása az, hogy folytonosan buzdítson arra, hogy a haza minden egyes lakója a hazai ipar pártolásának gondolata által legyen áthatva; mert csak akkor érhetjük el a magunk elé tűzött nagy célt, ha a honi ipart azon polczra emeltük, amelyen az diadalmasan versenyezhet a művelt külföld iparával.

Legyen a jelszó: Pártoljuk a hazai ipart!

Medor.

Az Emke egybefoglalt évi jelentése.

Mélyen tisztelt közgyűlés!

Jótékonykezeltű közművelődési egyesületünk nem egészen 4 havi előkészület után az 1885-ik év április hó 12-én alakult meg ideiglenesen, Kolozsvárt; szervezkedő közgyűlésünket ugyanazon esztendő augusztus

hó 31-én tartottuk meg ugyanott. Azóta az erdélyi rész különböző városaiban tartottunk 6 rendes közgyűlést; ez tehát, Budapesten, a 7-ik.

Tényleges kiható működésünket csak később, k. b. 4 esztendő óta kezdtük meg.

Az egyesület feladata az alapszabályok értelmében: működése területén, az erdélyi részben: egyházak segélyezése, óvók, nép- és polgári iskolák segélyezése, esetleg létesítése; népkönyvtárak és olvasó körök alkotása; hazafias iratoknak terjesztése; a feladatok másodsorban közgazdaságiak.

Megindulásunkkor ennek következtében első kötelességünknek tartottuk szám-bavenni az erdélyi rész közművelődési, részben közgazdasági viszonyait, ezek alapján munkatervet dolgozni ki, megállapítani a teendők sorrendjét, irányát, vonalait, s meghatározni a segélyező eljárás elveit, a cél elérésére illetve szolgálatára pedig a lehető legszélesebb medrű erőgyűjtést indítani meg.

A legfontosaba levén ezek között a célra nézve az erőgyűjtés, ennek végeredménye a következő. Az Emke vagyona ez idő szerint a következő:

1. Tiszteleti elnökünk, Kun Kocsárd gróf ajándékából Al-Gyógyon egy földbirtok a hozzátartozó szolgálmányokkal együtt; értéke hivatalos becslés szerint, újabban is megerősítve, 221,557 frt.

2. Kolozsvárt egy bérház, 15 évi szerződéssel a m. kir. államvasutak kolozsvári üzletvezetősége számára építve; került a telekkel együtt 140,944 frt 20 krba; szakértők becslése szerint azonban az egész: 10,000 frttal már most többet ér.

3. Tárgyalás alatt levő ingatlan hagyatékok és ajándékozások összértéke 33,508 frt 32 kr.

4. Papirokbán, takarékbetétekben és egy pár közzintézeti kölesönben f. év május hó 25-ig 440,612 frt 32 kr.

5. Az iskolák, óvók épületei és telkei becseréte az egyes gondnokságok jelentése szerint 38,000 frt.

6. Kötelezvényeken — iveken — aláírt várandóságok, alapítványok, tagsági díjak és amazok kamatai összértéke 114,380 frt 54 kr.

7. Künlevőségek, némely átmeneti bevételek, felszerelések és berendezések összértéke, az utóbbiakat 60%-kal leütve, 10,767 frt 63 $\frac{1}{2}$ kr.

Ha ezekhez tekintetbe vesszük, hogy a künlevő perselyek és filléres aláírások, továbbá bárczakönyvek után összeget nem számítottunk; hogy a járandóságok esetleges veszteségeit a tapasztalat szerint mu-

tatózó újabb jelentkezések és aláírások pótolják; hogy az algyógyi birtok Emke fentartotta erdeinek csak fájából 8600 frtot lehet bevenni; hogy a bérház jövedelmének mintegy 1 $\frac{1}{2}$ százaléka 12 évig adóalappul tőkésített határozottat, s ez összeg ez alatt az idő alatt 27,802 frt és 39 kr-ra fogja kinőni magát; hogy néhai Kovács Sándor nagy-enyedi mérnök 43,600 frtos alapítványa jövedelmének minden évi $\frac{1}{4}$ -de kamatos kamataival addig tőkésítendő, míg az alap 100,000 frt lesz; elmondhatjuk, hogy az Emke összes értéke — az utóbbinak — ezidőszent k. b. 1,000,000 frt körül jár. Ebben a nemzeti vagyonban 286,322 frt 48 kr. tőkésített rendes és pártoló tagdíjakból, továbbá adományokból jött létre; a várandóságokból rendes és pártoló tagsági díj 66,060 frt 19 kr. ez szintén tőkésített fog; a többi mind alapítvány. A legnagyobb alapítványok a már említettek kivül: a Röck Pál sajtó-ládi birtokosé, 20,500 frt; néhai Dersi János maros-vásarhelyi birtokosé és Kis-Küküllő vármegye törvényhatóságé, utóbbi 2 $\frac{1}{2}$ -os pótdoból, 10—10,000 frt; ugyanennyi körülbelől összesen a báró Orbán Balázsé; s 40 hold békés-megyei földet és másfélezer frt készpénzt hagyott a mult évben Déva-Ványán elhunyt Hajdu Mária urnó. Egy 14,000 frtos ingadant ajánlott föl Zakariás Dániel ny. brádi ref. lelkész arra az esetre, ha Brádon egy óvót létesítünk. 6000 forintos alapító néhai Peielle István kolozsvári kereskedő; 5000 frtos Budapest, Debreczen és Kolozsvár: 1500—3500 frtos — ezek közt Than Mór kisorsolt festménye — 9; 1000 frtos 21; 500—1000 frtos — ezek közt Kossuth Lajos levele és Jókai Mór kéziratái után — 25; 100—500 frtos 1718. A magyar nők lobogó alapjára kerekszám 14,000 forint gyűlt be; ebből 2000 frttal elkészítettük a lobogót, a többi tőke jövedelme rendelkezési alapul szolgál. Közel 10,000 forintot küldött be a fővárosi választmány csak bálók után. Mintegy 40,000 forintot gyűjtött ifj. Teleki Domokos gróf a badapesti nemzeti kaszinó urai közt, s tagdíjakban mintegy 10,000 forintot Kapácsy Dezső Egerben. Kiválóan nagyobb gyűjtések még a Simonffy Imre debreczeni és Soltész Nagy Kálmán miskolci polgármestereké. Legnagyobb tag évi 200 frttal Szász Domokosné-Nagy Ilka urnó. Munkácsy Mihály alapító oklevele most van sokszorítás alatt s csekély összegű utánpótlás mellett minden örökös és alapító tagnak meg fogjuk küldeni. És midőn a vagyonról és anyagi erősbödésről van szó, tehetem-e, hogy hódolattal és mély tisztelettel ne említem az élünkön járó patronákat, mint Károlyi Tiborné, Teleki Domo-

után sirva vallott otthonának. Eszébe jutott az a nap, midőn először lépett az az elegáns ur a nyirkos pincelakásba, amelyből még ki sem párolgott, volt a halottszag. „Sirva ültem az ablaknál, a mint egyszerre csak megáll a vasrácsos ablak előtt egy karsu, magas férfi alak; s alig, hogy arcomat elfordítva belenéztem a szomorú börtönbe, megnyílt az ajtó s belépett rajta az, a ki miatt most boldogtalan vagyok. Nemes ember volt névre, szívre.” — Legkeserűbb napjaiban segítette őt s miután meggyőződött szerelméről, ígéretnek fejében feláldozta magát. A szegény nemes még most is tartja jó szóval, ígérettel s ő nem is bizalmatlanokodik benne. Azért ment ő Budapestre, mert hallotta, hogy ideállja több család miatt a törvényszék elé kerül s azért vitte magával a modern „megváltót”, pénzét!

És Ella tényleg nyugodtabbá tette Evelint. Alig, hogy a nyitott kocsi a város felé rohogott, az a szomorú arc kissé kiderült. A kastélyba érve, Ella is bement a társalgónó szobájába, hiszen három napja nem látta, annyi mondani valója van.

Édes lányom — e szavakkal ront be a mama s röviden üdvözli Evelint — boldoggá teszlek, minden körülmények között megkeritem őt!

Kit, kit mama!

Juj édesem, hadd csókoljalak meg, hát grófnét csinálók belőled; édes istenem, ha

szegény atyád ezt az örömet megérhette volna!

A mama a mi grófunkat érti talán? Hiszen tudja, hogy én Misit szeretem és soha másé nem leszek.

Hadd csak, te kis majmom. A Misit majd megfogadhatod komoronyiknak. Amig te oda voltál, benéztem hozzá, tudod, megkérdezni, hogy megfelel-e minden az izlésének. Sokról beszélünk, rólad is és ő . . . istenem, istenem, ő úgy beszélt, hogy jogosan reménykedhetünk.

Ennek a diskurzusnak csak az vetett véget, hogy bejelentették Galambos urat, a ki sürgősen keresi a nagyságáékat.

Evelint magára hagyták. Misi jött, Ella udvarlója. Egy csinos képű, keresetlen modern, gazdag fiatal kereskedő, kiről már mindenki úgy beszélt, mint a szép Ella jegyeséről. Mosolygó képpel adta tudtukra, hogy a kereskedő ifjuság pikniket rendez s arra „ezennel tisztelettel meghívja” őket. Ella e hirt örömmel vette, a mama félvállról tekintett Misire s nem igen biztatta. Tüntetőleg hidegen bánt azzal az ifjuval, a ki mint a család régi barátja gyermekkor óta annyiszor megfordult házuknál s bizony egyszerű őszinte és jellemes magaviseletével olyan helyet biztosított magának Ella szívében, melyet már nem egy könnyen hódíthat el tőle valaki.

Közeledett a piknik napja. Az alatt,

amig Misi a rendezéssel járó munkákat végezte, majdnem minden nap este ki volt világítva a Zsámbokrét kastély nagy terme. Mi történt ott, azt leginkább Misi szerette volna tudni. Megfejtethetetlen volt előtte az a talány, miért kell neki az estélyekről hiányoznia? Hisz nem vétett a családnak semmit.

Szegény Misi, éppen a piknik napján kellett megtudnia a változást. „Özvegy Zsámbokrétiné” aláírással levelet kapott: „Kedves Misi! Gyakori látogatásai, melyek mindenkoron élvezetet szereztek, sok mendemondára adtak okot, kérem azért leányom iránti tekintetből, hogy óvatosabban járjon el. Reményelem azonban, hogy régi barátságát ennek daczára megőrzi számukra!”

Sőt Zsámbokrétiné nem csak azt látta szükségesnek. Állandó veszélyt látott abban is, hogy az a szótlán, szenvedő arcú Evelin a háznál van. Figyelemmel kísérte az estélyeken s gyakran látta, amint a gróf elmerült a társalgónó fekete szeméi nézében. Kereste az alkalmat, hogy Evelint becsülettel lerázhassa. Az alkalom nem soká késett.

Egyik nap, még a piknik előtt, bemutatták a gróft Evelinnek, mint Ella jegyesét. Evelin tettett nyugalommal fogadta e lesújtó hirt.

(Vége köv.)

kosné, Dessewffy Aurélné, Csáky Albinné, Károlyi Istvánné, Bánffy Zoltánné, Bánffy Györgyné, Szapáry Gyuláné grófnők, báró Kemény Kálmánné, Hegedüs Sándorné, Bartha Miklósné, Hauser Károlyné urnők és a többiek? Mi csak kiosztjuk a pénzt, de az áldott női kezek egybegyűjtik.

Az Emkében tehát a budapesti közgyűléssel, annyi hasonló társadalmi alkotáshoz, 7 évi munka után egy — emberileg szólva — mindenestre örök időkre biztosított újabb nemzeti intézményt adunk át. Nem fejtegetem a nehézségeket, melyek közt ez az intézmény jelen sokféle igénybe vett köz- és magán életünk közepette létrejöhett.

(Folyt. köv.)

Ujdonságok.

— augusztus 7.

— **Eljegyzés.** Marsófalvai Marsóvszky Meriska kisasszonyt, Marsóvszky Kálmán ur kedves és bájos leányát, lapunknak munkatársát a múlt héten jegyezte el Őcsi Horváth Imre ur Budapestről. Szerencsét és áldást kívánunk köteendő frigyünkre!

— **A tápéi mandátum.** Múlt heti számunkban közöltük, hogy Dr. Kelemen Béla, a tápéi kerület szabadalvúparti jelöltje lemondott Lévay József érdekében. Mint a „Szegedi” Híradó-ból olvastuk, Lévay József a jelöltségtől szintén visszalépett. Most érdekes fordulat állt elő; nevezetesen a Lévay-és Kelemen párt értekezletet tartottak, s ott úgy állapodtak meg, hogy Gajary Ödönt, az országos szabadalvúpart jeles és tehetséges tagját kéri fel a jelöltség elfogadására. Az értekezlet előtt Dr. Babó Emil, a szegedi alsó kerület függetlenségi képviselője kijelentette, hogy az esetre, ha Gajary a jelöltségei el nem fogadja, a függetlenségi párt állít jelöltet Simával szemben.

— **A tiszai közfürdő végre átadott** a közforgalomnak. A csinos fürdőház bérlői azonban panaszkodnak a fürdőző közönségre, a mely igen gyéren teszi náluk tiszteletét. Annyi bizonyos, hogy pár nap óta a levegő érezhető módon lehült, s így a fürdőzők száma hihetőleg még jobban is apadni fog.

— **Sajtóper.** Tary István ur, lapunk munkatársának rágalmozás és becsületsértés vétsége miatt Szentkereszti Tivadar kántorsegéd ellen indított sajtóperében a budapesti kir. esküdtszék a tárgyalást f. évi október hó 6-ára tűzte ki. A tárgyalásra, mint magánvádoló erkölcsi tanui, városunkból többen önként rándulnak fel a fővárosba.

— **Vérengző tolvaj.** Sándor János 12

éves csavargó fiut ma egy hete a piacon egy kofa tetten érte, midőn egy dinnyéjét akarta elemelni. A letartóztatásnak azonban a fia ellenszegült, sőt a megkárosítottra bicskát rántott és azt súlyosan megsebesítette. A vérengző tolvajt a rendőrök hűvösre tették.

— **Szánt-szándékkal.** A „Tiszavidék” július hó 31-én megjelent számának vezércikkében valaki „Demagóg” aláírással foglalkozik lapunk július hó 24-iki számának vezércikkével, melyben Hock János jelenlegi képviselőnk mulasztásának tudjuk be azt, hogy 50,000 frtos kölcsönünket az államnak vissza kell fizetnünk. De különösen feljajdul „Szomorú kilátások” című ujdonságunk miatt és azt valóságos demagóghoz méltóan iparkodik szánt-szándékkal félremagyarázni. Az igazat megvallva, mi a „Tiszavidék” című lapot figyelemre nem igen érdemesítjük, s olvasni sem szoktuk. Ez úttal olyképp jutottunk hozzá, hogy egy előfizetőnk küldötte be és hívta fel rá figyelmünket. A cikk írójához csak az a megjegyzésünk, hogy máskor tessék az olyan cikket, melyre felelni akar, figyelemmel elolvasni. Mi nem azt mondtuk, hogy azért nem pártol bennünket a kormány, mert ellenzéki képviselőt választottunk, hanem azt, hogy Hock János egy lépést sem tett az 50,000 frt elengedése végett. Abban úgy látszik, hogy „Demagóg” úr is egyetért velünk, hogy Hock János nem ismeri ügyeinket. Hát akkor mért tessék oly képviselőt választani, a ki még a városunk ügyét-baját sem ismeri. sőt azokat ismerni sem akarja? De hiszen, ha ismerni akarná is, nem lenne képes arra, mert hisz az ilyen dolgokat nem a teológiai tanulják, sem pedig népszónoklattal vagy templomi prédikációkkal elvégezni nem lehet! Hock János urnak kisebb gondja is nagyobb, sem hogy városunk érdekében csak egyetlen-egy lépést is tegyen. Ő mint a nemzetipárt politikai vígége és demagóg szónoka folytonosan azon töri fejét, hogy mi módon és hogyan vezesse félre valamely választó kerület hitelező polgárságát. Mert hát ama bizonyos somogyi ember mondása szerint: „könnyebb hazunnyi, mint kapányi!” Ezt a szent igazságot pedig, ha már Hock János maga mondja, talán t. Demagóg úr is szíves lesz a következetesség okaért elhinni!

— **A szőlő penész** napról-napra terjed különösen a partos helyeken. Ugy látszik, hogy az idén inkább a fehér szőlőket, mint a feketéket támadta meg. Még oly szőlőkben is, hol már két ízben permeteztek, nagy mértékben lépett fel; ennél fogva szükségessé válik a harmadszori pemetezés is.

— **Bálok.** Az ipartestület és iparos ifjuság bucsu-bálja e hó 14-én tartatik a népkerti helyiségekben; a polgári kör és gazda ifjuság pedig másnap este tartják bucsui szokásos táncmultságukat.

— **Csütörtököt mondott.** Mint több napi lapból olvastuk, Hegyi Antal, véghetetlen szelidségű kedves plébanosunk, a berettyó-ujfalusi képviselő jelöltségtől visszalépett. Vagyis más szóval a berettyó-ujfalusi választókerületben jó plébanosunk nem akadt kellő mennyiségű félbolondra, a kik hajlandók lettek volna szavazatukkal őt támogatni. Így aztán Hegyi Antal visszalépésének, egyetlenegy választó sem állta útját s visszavonulása semmiféle nehézségekbe nem ütközött. Pedig hát, mint a berettyó-ujfalusi választó kerületből írják, Hegyi Antal oly nagyszabású politikai beszédet tartott, hogy senki sem értette. Persze, Berettyó Ujfalu egy lélek sem beszél a belga nyelvet. A jó választó polgárok sokáig tanakodtak rajta, vajjon, miféle nyelven tartja Hegyi a program beszédét. Egy régi obsitos baka azt állította, hogy midőn ő a világvégén lógatta le lábát és leköpött a semmibe, ott a botóknokok laktak; tehát valószínű, hogy Hegyi bot nyelven beszél. Egy összehasonlító nyelvész erősen vitatkozott, hogy inkább hasonlít rikácsolásra a karvalyokéhoz, mint a kínai nyelvhez. Végre egy budapesti vigécz meggyőzte a választó polgárokat, hogy Hegyi Antal magyarul beszél ugyan, hanem a magyar szavakat, vagy balgául, vagy belgául ejti ki. Ez pedig öreg hiba ott, a hol csak magyarul értenek. Mi pedig biztos forrásból tudjuk, hogy Hegyi Antal nyelvének nincs más semmi hibája, mint hogy a képviselőválasztások alatt elkoptatta. E miatt volt kénytelen legutóbb ismét Tápéra rándulni, hogy megkopott nyelvét egy Sima köszörűkővön kiköszörülhesse. Hihetőleg azonban a kiköszörült nyelv fullánkjai sem fognak súlyosabb sebeket ejteni, mint a Berettyó-Ujfaluba hurezolt mozsárágyu, a mely bizony csufos — csütörtököt mondott.

— **Kifogott hulla.** Túri Sándor csongrádi lakos vízbehalt 9 éves leányának hulláját múlt hétfőn Szegvár alatt fogták ki a halászkor a Tiszából. A szerencsétlen szülőket az esetről a mindszenti főszolgabíróság sürgönyileg értesítette.

— **Műkedvelők.** Az ifjuság jótékony-célú szavalati és táncestélyét e hó 11-én, csütörtökön tartja meg a népkerti szinkor helyiségében. A műkedvelő előadásra ez úttal is föl hívjuk az érdeklődők figyelmét.

Felelős szerkesztő: ÉDER JÁNOS.

Kiadó lap-tulajdonos: SCHWARCZ SÁNDOR.

COGNAC-KÜLÖNLEGESSÉG.

Pillanatnyi előállításra kitűnő, egészséges és kellemes Cognacot, melyet a valódi francia Cognactól lehetetlenség megkülönböztetni; ajánlom e kitűnő különlegességet. Egy kiló ára (100 liter Cognachoz elégséges) 16 frt o. é. Utasítási-iv mellékelve. A legjobb eredményért és a kitűnő gyártmányért kezeskedem.

Szesz meglakarítás

Olesó Cognac. Az ismert cég Karl Philipp Pollak Cognac különlegességét, mely által könnyű szerrel kitűnő Cognacot, bárki a francia Cognachoz hasonlót készíthet. Ezen Extractot mint az Essenz készítés terén a legkitűnőbb különlegességet igen ajánlhatunk.

Azonkívül ajánlom a n. é. közönségnek különféle Essenzia gyártmányaimat, u. m.: rum, szilvórium, törköly, keserű pálinka, liqueur, szesz, eczet és boreczet előállítására a legolcsóbb árért. Ára különként 3 frt 50 kr. (600-1000 literig bezárólag) használati utasítással. — Egészséges gyártmányunkért mindenkor kezeskedünk.

Karl Philipp Pollak,
szesz különlegességek gyára Prágában.

Szolid szakértő ügynökök kerestetnek.

50-2

A csongrádi járás főszolgabírói hivatalától

3661
sz.
1892**Hirdetmény.**

Csongrád megye közigazgatási bizottságának 571/892 számú határozatával Csongrádközség külterületén a mámai és gyevi dűlőkben 1892. évi október hó 1-étől kezdendően 50 frt.

éves fizetéssel rendszeresített szülésznői állásoknak a községi közgyűlés által leendő betöltésére határidőül f. évi október hó 1-je tűzött ki.

Felhívtnak az ezen állásokra pályázni kívánók hogy az 1876. évi XIV. t. ez. 50 § ában körülírt képesítettséget igazoló okmányokkal felszerelt kérelmeket a csongrádi járás főszol-

gabírói hivatalához 1892. évi szeptember 28-ig annyival inkább benyujtsák, mert a később beérkező pályázati kérelmek figyelmen kívül hagyatni fognak.

Csongrádon, 1892. évi augusztus hó 1-én.

Blázsik Márton

B-1

szolgabíró.

LEGAJÁNLIHATÓBB SZER A **ZACHERLIN** MINDEN ROVAR ELLEN!

Ismertető jelei a csudatevő „Zacherlin” szernek:

- 1.) A lepecsételt üveg.
- 2.) A „Zacherlin” név rajta.

Kapható helyben: Bagossy József, Bagossy Gábor és Vermes Gyula urak kereskedéseiben. Szentesen: Dobrai Sándor, Szépe József, Vecseri Sándor, Burián József, Kovács Sándor urak kereskedéseiben.

Ovatosság a ZACHERLIN vételnél!

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS”

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. — Ez a magyar olvasó közönség legtekintélyesebb lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alaposasága és sokasága, rovatainak változatossága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették népszerűvé. A kormány körében előforduló eseményekről az „Egyetértés” olvasói értesülhetnek első sorban. — Az országgyűlési tárgyalásokról a legrészletesebb, tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés” közöl. Bármely párthoz tartozzék is a képviselő, beszéde az „Egyetértés”-ben a legterjedelmesebben közöltetik. — Ez az óriási terjedelmű lap egyszerre két homlokegyenest ellenkező irodalmi célú szolgál, mert naponként megtalálja benne a család, a hölgyvilág a maga szép-irodalmi olvasmányát a világirodalom legkitűnőbb íróinak legújabb regényeiben, talál benne tárcázásokat legjobb íróinktól, divattudósítást Párisból stb., úgy, hogy nincs szépirodalmilag, mely az „Egyetértés”-nek e rovatával a versenyt kiállhatná.

S ezzel szemben ott van az „Egyetértés” nek oldalakra terjedő politikai és közgazdasági része, mely megbízhatóság, komolyság és jólétesültség tekintetében utólrhetetlennek van elismerve a magyar sajtóban. Egyik legfőbb érdeme az „Egyetértés”-nek, hogy az események ösmertetése körül soha semminemű tekintetektől sem hagyta magát befolyásolni, s mint teljesen független lap fölötté áll minden pártérdeknek és csak az igazságot szolgálja. Az egész sajtóban legnagyobb terjedelmű országgyűlési tudósításának is mindenkor a párttekinteten felülemelkedő részrehajlatlanság szerezte meg a közelismerést, mely abban nyilvánul, hogy az „Egyetértés” olvasói között minden pártból találunk híveket.

Az „Egyetértés” gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdaközönség, az iparos és vállalkozó nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés” kereskedelmi s tőzsdéi tudósításának bőségével a többi lapok már föl sem veszik a versenyt. — A kereskedő, az iparos s a mezőgazda két évtized óta tudja már, hogy az „Egyetértés”-ben megtalálja mindazt, a mire szüksége van, s e miatt az „Egyetértés” ma már nélkülözhetetlenné vált, mint a hazai kereskedelmi, ipar- és mezőgazdasági fogalom magyar nyelvű vezérlapja. Üzleti dolgokban az „Egyetértés” a legjobban informált lap Magyarországon.

A rendes rovatokban s a fölmerülő eseményekről legnagyobb terjedelemben közölt hű tudósításokon kívül végre csak az „Egyetértés” 3 speciális rovatát említjük meg, melyek országos híre tettek szert. Ezek: az Irodalom, a Tanügy és a Mezőgazdaság, melyek mindegyike egy-egy szaklapot képes pótolni. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az

„EGYETÉRTÉS”-re

melynek előfizetési ára: egy hóra 1 frt 80 kr., negyedévre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés” kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámokat a kiadóhivatal kivanatra ingyen és bérmentve küld.

Az „Egyetértés” felelős szerkesztője és kiadótulajdonosa:

CSÁVOLSZKY LAJOS.

Az „Egyetértés” kiadóhivatala:

Dalszínház-utca 1. szám.

(Az operaházzal szemben.)